

EXTREME CIRCLE

Study Material

Fundamental Rights, DPSP and Fundamental Duties

FUNDAMENTAL RIGHTS

Introduction

- The Fundamental Rights are enshrined in Part III of the Constitution from Articles 12 to 35. In this regard, the framers of the Constitution derived inspiration from the Constitution of USA.
- Originally, the Constitution provided for seven Fundamental Rights. At present, there are only six Fundamental Rights. Part III of the Constitution is rightly described as the Magna Carta of India. While Fundamental Rights are available to all persons, certain Fundamental Rights are available only to Indian Citizens.
- 'Magna Carta' is the Charter of Rights issued by King John of England in 1215 under pressure from the barons. This is the first written document relating to the Fundamental Rights of citizens.

I. Right to Equality

- Art. 14 - Equality before law.
- Art. 15 - Prohibition of discrimination on grounds of religion, race, caste, sex or place of birth.
- Art. 16 - Equality of opportunity in matters of public employment.
- Art. 17 - Abolition of Untouchability.
- Art. 18 - Abolition of titles except military and academic.

II. Right to Freedom

- Art. 19 - Freedom of speech and expression, assembly, association, movement, residence and profession.
- Art. 20 - Protection in respect of conviction for offences.
- Art. 21 - Protection of life and personal liberty.
- Art. 21A - Right to elementary education.
- Art. 22 - Protection against arrest and detention in certain cases.

III. Right against Exploitation

- Art. 23 - Prohibition of traffic in human beings and forced labour.
- Art. 24 - Prohibition of employment of children in factories, etc

IV. Right to Religion

- Art. 25 - Freedom of conscience and free profession, practice and propagation of religion.
- Art. 26 - Freedom to manage religious affairs.
- Art. 27 - Freedom from payment of taxes for promotion of any religion.
- Art. 28 - Freedom from attending religious instruction or worship in certain educational institutions.

V. Cultural & Educational Rights

- Art. 29 - Protection of language, script and culture of minorities.
- Art. 30 - Right of minorities to establish and administer educational institutions

VI. Right to Constitutional Remedies.

Art. 32 - It allows individuals to seek redressal for the violation of their fundamental rights.

Right to Equality

Equality before Law and Equal Protection of Laws

- Article 14 says that the State shall not deny to any person equality before the law or the equal protection of the laws within the territory of India.
- This provision confers rights on all persons whether citizens or foreigners.
- Moreover, the word 'person' includes legal persons, viz, statutory corporations, companies, registered societies or any other type of legal person.
- The concept of 'equality before law' is of British origin while the concept of 'equal protection of laws' has been taken from the American Constitution.

2. Prohibition of Discrimination on Certain Grounds

- Article 15 provides that the State shall not discriminate against any citizen on grounds only of religion, race, caste, sex or place of birth.
- The two crucial words in this provision are 'discrimination' and 'only'. The word 'discrimination' means 'to make an adverse distinction with regard to' or 'to distinguish unfavourably from others'.
- The use of the word 'only' connotes that discrimination on other grounds is not prohibited.

3. Equality of Opportunity in Public Employment

- Article 16 provides for equality of opportunity for all citizens in matters of employment or appointment to any office under the State.
- No citizen can be discriminated against or be ineligible for any employment or office under the State on grounds of only religion, race, caste, sex, descent, place of birth or residence.

Commissions for Fundamental rights

Mandal Commission

- In 1979, the Government of Morarji Desai appointed the 2nd Backward Class Commission under the Chairmanship of the BP

Mandal and recommended measures for their progress to examine the conditions of socially and educationally backward classes.

- First Backward Class Commission - Kaka Kalelkar (1953 – 1955).
- The Commission submitted its report to Prime Minister Indira Gandhi in 1980 and recommended 27% reservation for other backward classes in employment.
- But in 1990, V.P. Singh government provided 27% reservation to Other Backward Classes (OBCs) in government services.
- In 1992, a committee headed by Ram Nandan was appointed to identify the people in the creamy layer of the OBCs.
- A National Commission for Backward Classes was appointed by the Parliament act in 1993.
- Central Government Reservation -
  - OBC - 27%,
  - SC – 15%
  - ST – 7.5%
- The Tamil Nadu Reservation Act was enacted in 1994 by the 76th Amendment to the Constitution. It has been included in the 9th Schedule and is protected from being investigated by the courts.
- The Act recommended 50% reservation. Beyond this, the Government of Tamil Nadu has given 69% reservation.

Definition Of State

- The term 'State' has been used in different provisions concerning the fundamental rights. Hence, Article 12 has defined the term for the purposes of Part III.
- According to it, the State includes the following:
  - (a) Government and Parliament of India, that is, executive and legislative organs of the Union government.
  - (b) Government and legislature of states, that is, executive and legislative organs of state government.
  - (c) All local authorities, that is, municipalities, panchayats, district boards, improvement trusts, etc.
  - (d) All other authorities, that is, statutory or non-statutory authorities like LIC, ONGC, SAIL, etc.
- Thus, State has been defined in a wider sense so as to include all its agencies. It is the actions of these agencies that can be challenged in the courts as violating the Fundamental Rights.
- According to the Supreme Court, even a private body or an agency working as an instrument of the State falls within the meaning of the 'State' under Article 12.

Laws Inconsistent with Fundamental Rights

- Article 13 declares that all laws that are inconsistent with or in derogation of any of the fundamental rights shall be void. In other words, it expressly provides for the doctrine of judicial review. This power has been conferred on the Supreme Court (Article 32) and the high courts (Article 226) that can declare a law unconstitutional and invalid on the ground of contravention of any of the Fundamental Rights.
- The term 'law' in Article 13 has been given a wide connotation so as to include the following:
  - (a) Permanent laws enacted by the Parliament or the state legislatures;
  - (b) Temporary laws like ordinances issued by the president or the state governors;

(c) Statutory instruments in the nature of delegated legislation (executive legislation) like order, bye-law, rule, regulation or notification; and

(d) Non-legislative sources of law, that is, custom or usage having the force of law.

- Thus, not only a legislation but any of the above can be challenged in the courts as violating a Fundamental Right and hence, can be declared as void.
- Further, Article 13 declares that a constitutional amendment is not a law and hence cannot be challenged. However, the Supreme Court held in the Kesavananda Bharati case (1973) that a Constitutional amendment can be challenged on the ground that it violates a fundamental right that forms a part of the 'basic structure' of the Constitution and hence, can be declared as void.

Right to Equality (Article 14-18)

4. Abolition of Untouchability

- Article 17 abolishes 'untouchability' and forbids its practice in any form. The enforcement of any disability arising out of untouchability shall be an offence punishable in accordance with law.
- In 1976, the Untouchability (Offences) Act, 1955 has been comprehensively amended and renamed as the Protection of Civil Rights Act, 1955.
- The act defines civil right as any right accruing to a person by reason of the abolition of untouchability by Article 17 of the Constitution.
- The term 'untouchability' has not been defined either in the Constitution or in the Act. However, the Mysore High Court held that the subject matter of Article 17 is not untouchability in its literal or grammatical sense but the 'practice as it had developed historically in the country'.
- It refers to the social disabilities imposed on certain classes of persons by reason of their birth in certain castes. Hence, it does not cover social boycott of a few individuals or their exclusion from religious services, etc.
- Under the Protection of Civil Rights Act (1955), the offences committed on the ground of untouchability are punishable either by imprisonment up to six months or by fine upto 500 or both.

5. Abolition of Titles

Article 18 abolishes titles and makes four provisions in that regard:

- (a) It prohibits the state from conferring any title (except a military or academic distinction) on anybody, whether a citizen or a foreigner.
- (b) It prohibits a citizen of India from accepting any title from any foreign state.
- (c) A foreigner holding any office of profit or trust under the state cannot accept any title from any foreign state without the consent of the president.
- (d) No citizen or foreigner holding any office of profit or trust under the State is to accept any emolument or office from or under any foreign State without the consent of the president.

Right to Freedom (Article 19-22)

1. Protection of Six Rights

- Article 19 guarantees to all citizens the six rights. These are:
  1. Right to freedom of speech and expression.

2. Right to assemble peaceably and without arms.
  3. Right to form associations or unions or co-operative societies.
  4. Right to move freely throughout the territory of India.
  5. Right to reside and settle in any part of the territory of India.
  6. Right to practice any profession or to carry on any occupation, trade or business.
- Originally, Article 19 contained seven rights. But, the right to acquire, hold and dispose of property was deleted by the 44th Amendment Act of 1978.

2. Protection in Respect of Conviction for Offences

Article 20 grants protection against arbitrary and excessive punishment to an accused person, whether citizen or foreigner or legal person like a company or a corporation. It contains three provisions:

- (a) No *ex-post-facto* law: Punishment should be in accordance with the law in force at the time of the crime.
- (b) No double jeopardy: No person shall be prosecuted and punished for the same offence more than once.
- (c) No self-incrimination: No person accused of any offence shall be compelled to be a witness against himself.

Protection of Life and Personal Liberty (Article 21)

Article 21 declares that no person shall be deprived of his life or personal liberty except according to procedure established by law. This right is available to both citizens and non-citizens.

Some important cases about Protection of Life and Personal Liberty

- Gopalan case - 1950
- Menaka Gandhi case - 1978

Right to Education (Article 21 A)

- Article 21 A declares that the State shall provide free and compulsory education to all children of the age of six to fourteen years in such a manner as the State may determine. Thus, this provision makes only elementary education as a Fundamental Right and not higher or professional education.
- This provision was added by the 86th Constitutional Amendment Act of 2002. This amendment is a major milestone in the country's aim to achieve education.
- 'Education for All'. The government described this step as 'the dawn of the second revolution in the chapter of citizens' rights'.
- Even before this amendment, the Constitution contained a provision for free and compulsory education for children under Article 45 in Part IV.
- However, being a directive principle, it was not enforceable by the courts. Now, there is scope for judicial intervention in this regard.
- This amendment changed the subject matter of Article 45 in directive principles. It now reads— 'The state shall endeavour to provide early childhood care and education for all children until they complete the age of six years.' It also added a new fundamental duty under Article 51A that reads
- 'It shall be the duty of every citizen of India to provide opportunities for education to his child or ward between the age of six and fourteen years'.
- Free and Compulsory Education (RTE) Act, 2009 enforced on 1-4-2010

Protection Against Arrest and Detention

- Article 22 grants protection to persons who are arrested or detained.
- The preventive detention laws made by the Parliament are:
  - (a) Preventive Detention Act, 1950. Expired in 1969.
  - (b) Maintenance of Internal Security Act (MISA), 1971. Repealed in 1978.
  - (c) Conservation of Foreign Exchange and Prevention of Smuggling Activities Act (COFEPOSA), 1974.
  - (d) National Security Act, 1980.
  - (e) Prevention of Black marketing and Maintenance of Supplies of Essential Commodities Act (PBMSECA), 1980.
  - (f) Terrorist and Disruptive Activities (Prevention) Act (TADA), 1985. Repealed in 1995.
  - (g) Prevention of Illicit Traffic in Narcotic Drugs and Psychotropic Substances Act (PITNDPSA), 1988.
  - (h) Prevention of Terrorism Act (POTA), 2002. Repealed in 2004.

Right Against Exploitation (23-24)

- Prohibition of Trafficking in Human Beings and Forced Labour - Article 23
- Prohibition of Employment of Children in Factories, etc. – Article 24

1. Prohibition of Trafficking in Human Beings and Forced Labour

- Article 23 prohibits trafficking in human beings, *beggar* (forced labour) and other similar forms of forced labour. Any contravention of this provision shall be an offence punishable in accordance with law.
- This right is available to both citizens and non-citizens. It protects the individual not only against the State but also against private persons.
- The expression 'trafficking in human beings' include
  - (a) Selling and buying of men, women and children like goods.
  - (b) Immoral trafficking in women and children, including prostitution.
  - (c) Devadasis
  - (d) Slavery - To punish these acts, the Parliament has made the Immoral Trafficking (Prevention) Act 13, 1956.

2. Prohibition of Employment of Children in Factories, etc.

Article 24 prohibits the employment of children below the age of 14 years in any factory, mine or other hazardous activities like construction work or railway. But it does not prohibit their employment in any harmless or innocent work.

- The Child Labour (Prohibition and Regulation) Act, 1986, is the most important law in this direction.
- In addition, the Employment of Children Act, 1938.
- The Factories Act, 1948.
- The Mines Act, 1952.
- The Merchant Shipping Act, 1958.
- The Plantation Labour Act, 1951.
- The Motor Transport Workers Act, 1951.
- Apprentices Act, 1961.
- The Bidi and Cigar Workers Act, 1966. and other similar acts prohibit the employment of children below certain age.

Right to Freedom of Religion (25-28)**1. Freedom of Conscience and Free Profession, Practice and Propagation of Religion**

- Article 25 says that all persons are equally entitled to freedom of conscience and the right to freely profess, practice and propagate religion.
- The implications of these are:

(a) Freedom of conscience: Inner freedom of an individual to mould his relation with God or Creatures in whatever way he desires.

(b) Right to profess: Declaration of one's religious beliefs and faith openly and freely.

(c) Right to practice: Performance of religious worship, rituals, ceremonies and exhibition of beliefs and ideas.

(d) Right to propagate: Transmission and dissemination of one's religious beliefs to others or exposition of the tenets of one's religion. But, it does not include a right to convert another person to one's own religion.

2. Freedom to Manage Religious Affairs

- According to Article 26, every religious denomination or any of its section shall have the following rights:
  - Right to establish and maintain institutions for religious and charitable purposes;
  - Right to manage its own affairs in matters of religion;
  - Right to own and acquire movable and immovable property; and
  - Right to administer such property in accordance with law.
- Article 25 guarantees rights of individuals, while Article 26 guarantees rights of religious denominations or their sections.

3. Freedom from Taxation for Promotion of a Religion

- Article 27 lays down that no person shall be compelled to pay any taxes for the promotion or maintenance of any particular religion or religious denomination.
- In other words, the State should not spend the public money collected by way of tax for the promotion or maintenance of any particular religion.
- This provision prohibits the State from favouring, patronising and supporting one religion over the other. This means that the taxes can be used for the promotion or maintenance of all religions.
- This provision prohibits only levy of a tax and not a fee. This is because the purpose of a fee is to control secular administration of religious institutions and not to promote or maintain religion. Thus, a fee can be levied on pilgrims to provide them some special service or safety measures. Similarly, a fee can be levied on religious endowments for meeting the regulation expenditure.

4. Freedom from Attending Religious Instruction

- Under Article 28, no religious instruction shall be provided in any educational institution wholly maintained out of State funds.
- This provision shall not apply to an educational institution administered by the State but established under any endowment or trust, requiring imparting of religious instruction in such institution.
- Further, no person attending any educational institution recognised by the State or receiving aid out of State funds shall be required to attend any religious instruction or worship in that institution without his consent. In case of a minor, the consent of his guardian is needed.

Cultural and Educational Rights

- There are certain non-political rights of religious, cultural and linguistic minorities, groups or sections of people. Constitution guarantees these rights for them.
- No citizen is denied the admission to the State or the State aided educational institutions owing to caste, creed, gender, etc.
- The citizens have their right to get educated in any schools or colleges of their choice. If in case the institutions are found to practise discrimination, the government will not extend aid to such institutions.
- Moreover, the State should not dictate the pattern of education to these institutions too and must allow them to decide in order to preserve our culture.

Article -29**Protection of Interests of Minorities**

- India having a distinct language, script or culture of its own, shall have the right to conserve the same

Article -30

Right of Minorities to Establish and Administer Educational Institutions

Right to property**Article -31**

- The Indian Constitution does not recognize property right as a fundamental right. In the year 1977, the 44th amendment eliminated the right to acquire, hold and dispose of property as a fundamental right. However, Article 300 (A) was inserted in another part of the Constitution.
- This was to affirm that no person shall be deprived of his property save by authority of law. Hence, this has become a statutory right now.
- Hence, in a civilized society, the scope for coercion and forcible acquisitions needs to be minimal. Unless circumstances are compelling, no forcible acquiring of property must be initiated.
- The state should neither act as brokers nor as agents of big businesses but should be in according stronger property rights to the farmers too.

Article- 31A

Saving of Laws Providing for Acquisition of Estates, etc.

Article -31B

Validation of Certain Acts and Regulations

Article -31B

Validation of Certain Acts and Regulations

Article -31C

Saving of Laws Giving Effect to Certain Directive Principles.

Right to constitutional remedies (Articles 32)

- A writ is an order or command issued by a court in writing under its seal. It is in the nature of a command or prohibition from performing certain acts that are specified in the orders of the court.
- Both the Supreme Court and the High Courts are empowered to issue five kinds of writs of,
  - Habeas corpus,
  - Mandamus,
  - Prohibition,
  - Quo warrant and
  - Certiorari.

- That is why the Supreme Court is called the “Guardian of the Constitution”.
- According to Dr. Ambedkar, Article 32 is “the heart and soul of the Constitution”.

(a) Habeas Corpus

Safeguards people from illegal arrests.

(b) Mandamus

It protects the petitioner who requires legal help to get his work done by respective public authorities.

(c) Prohibition

It prohibits a subordinate court from acting beyond its jurisdiction.

(d) Certiorari

It quashes an order issued by a subordinate court by overstepping its jurisdiction.

(e) Quo Warranto

It prevents usurpation of public office through illegal manner.

Article -33

Armed forces

Power of Parliament to modify the rights conferred by this part in their application to forces, etc. Parliament to restrict or abrogate the fundamental rights of the members of armed forces, paramilitary forces, police forces, intelligence agencies and analogous forces.

Article -35

Power to make laws, to give effect to certain specified fundamental rights shall vest only in the Parliament and not in the state legislatures.

Article -35A

- Section 35A of the Constitution of India gives rights to the Jammu and Kashmir Legislative Assembly to determine who are the permanent residents of the State of Jammu and Kashmir and to decide on the categories such as employment in the public sector for permanent residents, provision of government subsidies and purchase and sale of immovable property.
- On August 5, 2019, Section 35A of the Constitution was repealed under the Jammu and Kashmir Reformation Act.
- It made the entire Constitution of India applicable to the State of Jammu and Kashmir.

Important Cases of Fundamental Rights

Shankari Prasad Case 1951

- The case is about whether Parliament has the right to amend fundamental rights.
- In 1951, the Shankari Prasad case had ruled that Parliament had the power to amend fundamental rights.

Golak Nath Case 1967

In 1967 Golak Nath case, the Supreme Court dismissed the previous rulings and ruled that Parliament had no power to amend the Constitution.

24th Amendment

The 24th Amendment of the Constitution, which was enacted in 1971, empowered Parliament to abolish certain fundamental rights through the Constitutional Amendment.

Kesavananda Bharati Case 1973

In the Kesavananda Bharati case in 1973 challenging the 24th Amendment, the Supreme Court ruled that Parliament could change fundamental rights without altering the Basic Structure of the Constitution of India.

Minerva Mill Case 1980

- The Supreme Court in its 1980 Minerva mill case ruled that Parliament had no power to amend the Fundamental Rights and Guidelines.
- The Supreme Court's Judicial Review ruled that the power cannot be stripped of any reason by the amendment of the Law.

Aruna Shanbaug Case 2011

- In the verdict of this case, the Supreme Court stated that:
  - Every citizen had a right to live and die with dignity, allowing passive euthanasia with guidelines.
  - It also stated that there is a need to reform India's laws on euthanasia.

Directive Principles of State Policy

- The Directive Principles of State Policy are enumerated in Part IV of the Constitution from Articles 36 to 51.
- These principles are not enforceable by the courts, but they are fundamental for the governance of the country.
- The Government is duty bound to apply these principles while making laws.
- They aim at promoting the Social Welfare of the people.
- Dr. B.R. Ambedkar described these principles as ‘novel features’ of the Indian Constitution.
- Government ethical principles create social welfare with an adequate socio-economic goal for all citizens
- Majority of the directive principles are the guiding principle for the establishment of the socio-economic norms specified in the Indian political system.
- Further these principles include socio-economic, political justice, education administration, culture, international peace and security.

Classification of the DPSP:

- Socialistic Principle – These principles aim at the concept of Socialism i.e., to provide social and economic justice in the State.
  - Art 38, Art 39, Art 39A, Art 41, Art 42, Art 43A, Art 46.
- Gandhian Principle - These principles aim at the concept of Gandhian ideology i.e., upliftment of SC's, ST's, Village Panchayat and its development, ban of intoxicating drinks, etc.
  - Art 40, Art 43, Art 46, Art 47, Art 48.
- Liberal–Intellectual Principle - These principles aim at the concept of Liberalism i.e., it depends on the intellect of the Citizens.
  - Art 44, Art 45, Art 48A.

Article 36

In this part, unless the context otherwise requires, “the State” has the same meaning as in the part III.

Article 37

- Directive principles do not control the government.
- But the government should consider this when enacting legislation.

- No court can question the implementation of government directive principle.

Article 38

- The government should make efforts to improve the well-being of the people and maintain social order.
- The state government should try to minimise the inequalities in income, status, facilities and opportunities.

Article 39

- Resources in the community should be shared equally by all.
- To prevent the resources and powers of the community from accumulating in one.
- Equal pay for equal work.
- Create opportunities for healthy development of children.

Article 39A

The government should take steps to provide equal and free legal aid.

Article 40

- The government should make efforts to establish panchayat raj systems.
- 73rd Constitution Amendment Act of 1993, enacted Panchayat Raj.

Article 41

- Government should provide financial assistance to those who are unable to earn income due to immorality, illiteracy, unemployment, geriatrics and other reasons.
- Example: National Social Assistance Program 1995.

Article 42

- Provide conditional on appointment and humanitarian assistance to employees.
- Provide maternity assistance.
- Maternity Assistance Act-1961 for 6 months (168 days).

Article 43

The government should pave the way for the development of the cottage industry with private participation.

Article 43A

The government should pave the way for workers to participate in factory management.

Article 43B

Promotion of Co-operative societies.

Article 44

General civil law for citizens.

Article 45

- The government should pave way for providing free compulsory education to children between the ages of 6 and 14.
- Children between the ages of 0 and 6 should be Taken care of

Article 46

Improve the educational and economic status of the downtrodden and tribal backwards.

Article 47

- The government should ban alcohol and drugs and dangerous drugs that can be harmful to health.
- National Drug Research Center – Lucknow.
- Improve the health of the people and provide nutrition.

Article 48

- Cow-milking animal should be protected from carrying burdens such as calves Animal Prevention Act-1960.
- Introduce new modern methods in the field of agriculture.

Article 48A

- Government should take steps to protect and improve the environment.
- Make way to protect the forest and wildlife.
- The 42nd Amendment Act of 1976 was added.

Example

- 1972 Wildlife Conservation Act, Gujarat Gir National Park.
- 1973-Tiger Conservation Plan.
- 1974-Water Conservation Project.
- 1976-Community Forest Conservation Program.
- 1980-Forest Conservation Act (Amended 1988).
- 1981-Air Safety Act.
- 1986-Environmental Protection Act.
- 1992-Elephant Conservation Project.
- 2006-Forest Rights Act.

Article 49

The government should protect heritage monuments such as monuments of national importance.

Article 50

The administration and the judiciary should be separated.

Article 51

The government should safeguard world peace and cultural relations and resolve any issues peacefully.

Directives Outside Part IV:

- Apart from the Directives included in Part IV, there are some other Directives contained in other Parts of the Constitution.

They are:

- Part XVI, Article 335 - Claims of SCs and STs to Services: The claims of the members of the Scheduled Castes and the Scheduled Tribes shall be taken into consideration, consistently with the maintenance of efficiency of administration, in the making of appointments to services and posts in connection with the affairs of the Union or a State.
- Part XVII, Article 350-A- Instruction in mother tongue: It shall be the endeavour of every state and every local authority within the state to provide adequate facilities for instruction in the mother-tongue at the primary stage of education to children belonging to linguistic minority groups.
- Part XVII, Article 351 - Development of the Hindi Language: It shall be the duty of the Union to promote the spread of the Hindi language and to develop it so that it may serve as a medium of expression for all the elements of the composite culture of India.

42nd Amendment Act of 1976

- This added four new Directive Principles to the original list.
  - To secure opportunities for healthy development of children (Article 39).

- To promote equal justice and to provide free legal aid to the poor (Article 39 A).
- To take steps to secure the participation of workers in the management of industries (Article 43 A)
- To protect and improve the environment and to safeguard forests and wildlife (Article 48 A).

44th Amendment Act of 1978

The States shall strive to minimise inequalities in income, status, facilities and opportunities (Article 38).

86th Amendment Act of 2002

- The 86th Amendment Act of 2002 changed the subject-matter of Article 45 and made elementary education a fundamental right under Article 21 A.
- The amended directive requires the State to provide early childhood care and education for all children until they complete the age of six years.

97th Amendment Act of 2011

- The 97th Amendment Act of 2011 added a new Directive Principle relating to co-operative societies.
- It requires the state to promote voluntary formation, autonomous functioning, democratic control and professional management of co-operative societies (Article 43B).

Fundamental Duties

- The original Constitution which came into force with effect from 26 January 1950 did not contain Fundamental Duties.
- The 42nd Amendment Act of 1976 added some responsibilities of citizens to our Constitution called the Fundamental Duties.
- This amendment added a new part, namely, Part IVA to the Constitution. This new part consists of only one Article that is Article 51A which for the first time specified a code of ten fundamental duties of the citizens.

List of Fundamental Duties

- (a) Respect for the Constitution and its ideals and institutions, the National Flag and the National Anthem.
- (b) To follow and cherish the noble ideals which inspired our National Struggle for freedom.
- (c) To uphold and protect the sovereignty, unity and integrity of India.
- (d) To defend the country and render national service when called upon to do so.
- (e) To promote harmony and spirit of common brotherhood amongst all the people of India, transcending religious, linguistic, regional or sectional diversities, to renounce practices derogatory to the dignity of women.
- (f) To value and preserve the rich heritage of our composite culture.
- (g) To protect and improve the natural environment including forests, lakes, rivers and wildlife and have compassion on living creatures.
- (h) To develop the scientific temper, humanism and the spirit of inquiry and reform.
- (i) To safeguard public property and to abjure from violence.
- (j) To strive towards excellence in all spheres of individual and collective activity, so that the nation constantly rises to higher levels of endeavour and achievements.

- (k) To provide opportunities for education by the parent and guardian to their child or ward between age of six and fourteen years. (Incorporated into the Constitution in 2002 under the 86th Amendment)

- The fundamental duties were included in the constitution as per the recommendation of the Swaran Singh Committee.
- The Justice Verma Committee was set up in 1999 to report on the teaching of fundamental duties to citizens.
- Its report was submitted in 2000. This report recommended teaching in fundamental duties in an educational way.
- In 2003, the Supreme Court asked the Central Government to implement the recommendations of the Judge Verma Committee.

||| அடிப்படை உரிமைகள் |||

பகுதி III: விதிகள் 12-35

- இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் பகுதி (III) 12ல் இருந்து 35 வரையுள்ள சட்டப்பிரிவுகள் அடிப்படை உரிமைகள் பற்றி கூறுகின்றன. அரசியலமைப்பை உருவாக்கியவர்கள் இந்த அடிப்படை உரிமைகளை அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் அரசியலமைப்பிலுள்ள அடிப்படை உரிமைகளின் தாக்கத்தால் உருவாக்கினார்கள்.
- முதலில் இந்திய அரசியலமைப்பு ஏழு அடிப்படை உரிமைகளை வழங்கியது. ஆனால், தற்போது ஆறு அடிப்படை உரிமைகள் மட்டுமே உள்ளன. இந்திய அரசியலமைப்பின் பகுதி (III) 'இந்தியாவின் மகாசாசனம்' என அழைக்கப்படுகிறது. இந்தியாவில் வசிக்கும் மக்கள் அனைவருக்கும் அடிப்படை உரிமைகள் பொதுவானது. ஆனால் இந்திய குடிமக்களுக்கு மட்டுமேயான சில அடிப்படை உரிமைகளும் உள்ளன.
- 'பெரும் முதலாளிகளிடமிருந்து வந்த எதிர்ப்பு காரணமாக கி.பி. (பொ.ஆ.) 1215இல் இங்கிலாந்து மன்னர் முதலாம் ஜான் என்பவரால் வெளியிடப்பட்ட உரிமைகள் பட்டயமே, 'மகாசாசனம்' எனப்படும். இதுவே, குடிமக்களின் அடிப்படை உரிமைகளுடன் தொடர்புடைய முதல் எழுதப்பட்ட ஆவணமாகும்.

ஆறு அடிப்படை உரிமைகள்

I. சமத்துவ உரிமை

- பிரிவு 14 - சட்டத்தின் முன் அனைவரும் சமம்.
- பிரிவு 15 - மதம், இனம், சாதி, பாலினம் மற்றும் பிறப்பிடம் இவற்றின் அடிப்படையில் பாகுபடுத்துவதைத் தடைசெய்தல்.
- பிரிவு 16 - பொது வேலைவாய்ப்புகளில் சமவாய்ப்பளித்தல்.
- பிரிவு 17 - தீண்டாமையை ஒழித்தல்.
- பிரிவு 18 - இராணுவ மற்றும் கல்விசார் பட்டங்களைத் தவிர மற்ற பட்டங்களை நீக்குதல்.

II. சுதந்திர உரிமை

- பிரிவு 19 - பேச்சுரிமை, கருத்து தெரிவிக்கும் உரிமை, அமைதியான முறையில் கூட்டம் கூடுவதற்கு உரிமை, சங்கங்கள், அமைப்புகள் தொடங்க உரிமை, இந்திய நாட்டிற்குள் விரும்பிய இடத்தில் வசிக்கும் மற்றும் தொழில் செய்யும் உரிமை.

- பிரிவு 20 - குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட நபர்களுக்கான உரிமை மற்றும் தண்டனைகளிலிருந்து பாதுகாப்பு பெறும் உரிமை.
- பிரிவு 21 - வாழ்க்கை மற்றும் தனிப்பட்ட சுதந்திரத்திற்குப் பாதுகாப்பு பெறும் உரிமை.
- பிரிவு 21A - தொடக்கக்கல்வி பெறும் உரிமை.
- பிரிவு 22 - சில வழக்குகளில் கைது செய்து, தடுப்புக் காவலில் வைப்பதற்கெதிரான பாதுகாப்பு உரிமை

III. சுரண்டலுக்கெதிரான உரிமை

- பிரிவு 23 - கட்டாய வேலை, கொத்தடிமை முறை மற்றும் மனிதத்தன்மையற்ற வியாபாரத்தைத் தடுத்தல்
- பிரிவு 24 - தொழிற்சாலைகள் மற்றும் ஆபத்தான இடங்களில் குழந்தைத் தொழிலாளர் முறையைத் தடுத்தல்.

IV. சமயச்சார்பு உரிமை

- பிரிவு 25 - எந்த ஒரு சமயத்தினை ஏற்கவும், பின்பற்றவும், பரப்பவும் உரிமை.
- பிரிவு 26 - சமய விவகாரங்களை நிர்வகிக்கும் உரிமை.
- பிரிவு 27 - எந்தவொரு மதத்தையும் பரப்புவதற்காக வரி செலுத்துவதற்கெதிரான சுதந்திரம்.
- பிரிவு 28 - மதம் சார்ந்த கல்வி நிறுவனங்களில் நடைபெறும் வழிபாடு மற்றும் அறிவுரை நிகழ்வுகளில் கலந்துகொள்ளாமலிருக்க உரிமை

V. கல்வி, கலாச்சார உரிமை

- பிரிவு 29 - சிறுபான்மையினரின் எழுத்து, மொழி, மற்றும் கலாச்சார பாதுகாப்பு.
- பிரிவு 30 - சிறுபான்மையினரின் கல்வி நிறுவனங்களை நிறுவி, நிர்வகிக்கும் உரிமை.

VI. அரசியலமைப்புக்குட்பட்டு தீர்வு காணும் உரிமை

பிரிவு 32 - தனிப்பட்டவரின், அடிப்படை உரிமைகள் பாதிக்கப்படும் போது, நீதிமன்றத்தை அணுகி உரிமையைப் பெறுதல்.

சமத்துவ உரிமை

1. சட்டத்தின் முன் அனைவரும் சமம்

- பிரிவு 14, சமத்துவ உரிமை என்பது சட்டத்தின் முன் அனைவரும் சமம் என்ற உத்திரவாத்தினை அளிக்கிறது. இது சாதி, மதம், மொழி, இனம், பாலினம் ஆகியவற்றிலான பாகுபாட்டை தடை செய்கின்றது.
- இந்த விதி குடிமக்கள் அல்லது வெளிநாட்டினர் என அனைத்து நபர்களுக்கும் உரிமைகளை வழங்குகிறது.
- மேலும், 'நபர்' என்ற வார்த்தையில் சட்ட நபர்கள், அதாவது, சட்டப்பூர்வ நிறுவனங்கள், நிறுவனங்கள், பதிவுசெய்யப்பட்ட சங்கங்கள் அல்லது வேறு எந்த வகையான சட்ட நபர்களும் உள்ளனர்.
- 'சட்டத்தின் முன் அனைவரும் சமம்' என்ற கருத்து பிரிட்டிஷிலிருந்து பெறப்பட்டது. அதே சமயம் 'சட்டங்களுக்கு சமமான பாதுகாப்பு' என்ற கருத்து அமெரிக்க அரசியலமைப்பிலிருந்து எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

2. மதம், இனம், சாதி, பாலினம் அல்லது பிறப்பிடம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் பாகுபாடு காண்பது தடை.

- மதம், இனம், சாதி, பாலினம் அல்லது பிறப்பிடம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் எந்தவொரு குடிமகனுக்கும் எதிராக அரசு பாகுபாடு காட்டக்கூடாது என்று பிரிவு 15 வழங்குகிறது.
- இந்த ஏற்பாட்டில் உள்ள இரண்டு முக்கியமான சொற்கள் 'பாகுபாடு' மற்றும் 'மட்டும்'. 'பாகுபாடு' என்ற சொல்லின் அர்த்தம் 'இது தொடர்பாக ஒரு மோசமான வேறுபாட்டைக் காண்பது' அல்லது 'மற்றவர்களிடமிருந்து சாதகமாக வேறுபடுத்துவது'.
- 'மட்டும்' என்ற வார்த்தையின் பயன்பாடு மற்ற காரணங்களில் பாகுபாடு காண்பது தடைசெய்யப்படவில்லை என்பதைக் குறிக்கிறது.

3. பொது வேலைவாய்ப்பில் சமத்துவம்

- பிரிவு 16 அனைத்து குடிமக்களுக்கும் வேலைவாய்ப்பு அல்லது மாநிலத்தின் கீழ் உள்ள எந்த அலுவலகத்திற்கும் நியமனம் தொடர்பான விஷயங்களில் சம வாய்ப்பை வழங்குகிறது.
- மதம், இனம், சாதி, பாலினம், வம்சாவளி, பிறந்த இடம் அல்லது வசிக்கும் இடம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் எந்தவொரு குடிமகனும் மாநிலத்தின் கீழ் எந்தவொரு வேலைவாய்ப்பு அல்லது அலுவலகத்திற்கும் பாகுபாடு காட்டவோ அல்லது தகுதியற்றவராகவோ இருக்க முடியாது.

அடிப்படை உரிமைகளுக்கான கமிஷன்கள்

மண்டல் கமிஷன்

- 1979 ஆம் ஆண்டில், மொரார்ஜி தேசாய் அரசாங்கம் BP மண்டலை தலைவராக கொண்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினரின் கீழ், 2 வது பின்தங்கிய வகுப்பு கமிஷனை நியமித்தது, சமூக மற்றும் கல்வி ரீதியாக பின்தங்கிய வகுப்புகளின் நிலைமைகளை ஆய்வு செய்வதற்கு அவர்களின் முன்னேற்றத்திற்கான நடவடிக்கைகளை பரிந்துரைத்தது.
- முதல் வகுப்பு கமிஷன் காகா கலேல்கர் 1953 - 1955.
- கமிஷன் அதன் அறிக்கையை 1980 இல் பிரதமர் இந்திரா காந்தியிடம் சமர்ப்பித்தது. 27 சதவிகிதம் இடஒதுக்கீட்டை பிற பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கு வேலைவாய்ப்பில் பரிந்துரைத்தது.
- ஆனால் 1990-ல் V.P. சிங் அரசாங்கம் தான் இதர பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கு (OBC) அரசு பணிகளில் 27% இட ஒதுக்கீட்டை வழங்கியது.
- 1992-ல் இதர பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினரின் பாலேடு (creamy layer) அடுக்கில் உள்ளவர்களை அடையாளம் காண ராம் நந்தன் தலைமையில் கமிட்டி ஒன்று நியமிக்கப்பட்டது.
- 1993-ல் பாராளுமன்ற சட்டத்தின் மூலம் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கான தேசிய கமிஷன் ஒன்று நியமிக்கப்பட்டது.
- மத்திய அரசின் இட ஒதுக்கீடு -
  - OBC - 27%,
  - SC - 15%
  - ST - 7.5%

- தமிழ்நாடு இடஒதுக்கீடு சட்டம் 1994-ல் 76-வது அரசியலமைப்பு சட்டத் திருத்தம் மூலம் இயற்றப்பட்டது. இதனை 9-வது அட்டவணையில் சேர்த்து நீதிமன்ற புலனாய்வுக்கு உட்படுத்தாமல் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளது.
- இச்சட்டம் 50% இடஒதுக்கீட்டை பரிந்துரைத்தது. இதையும் தாண்டி தமிழக அரசு 69% இடஒதுக்கீடு அளித்துள்ளது.

அரசு பற்றிய விளக்கம்

- 'அரசு' என்ற சொல் அடிப்படை உரிமைகள் தொடர்பான பல்வேறு விதிகளில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. எனவே, பிரிவு 12 இன் நோக்கங்களுக்காக 12 வது பிரிவு வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது.
- அதன்படி, மாநிலத்தில் பின்வருவன அடங்கும்:
  - இந்திய அரசு மற்றும் பாராளுமன்றம், அதாவது மத்திய அரசின் நிர்வாக மற்றும் சட்டமன்ற உறுப்புகள்.
  - மாநிலங்களின் அரசு மற்றும் சட்டமன்றம், அதாவது மாநில அரசின் நிர்வாக மற்றும் சட்டமன்ற உறுப்புகள்.
  - அனைத்து உள்ளூர் அதிகாரிகளும், அதாவது நகராட்சிகள், பஞ்சாயத்துகள், மாவட்ட வாரியங்கள், மேம்பாட்டு அறக்கட்டளைகள் போன்றவை.
  - மற்ற நிறுவனங்கள், அதாவது, எல்.ஐ.சி, ஓ.என்.ஐ.சி, எஸ்.ஐ.எல் போன்ற சட்டரீதியான அல்லது சட்டரீதியற்ற அமைப்புகள்.
- எனவே, அரசு அதன் அனைத்து நிறுவனங்களையும் உள்ளடக்கும் வகையில் ஒரு பரந்த பொருளில் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த நிறுவனங்களின் நடவடிக்கைகள் அடிப்படை உரிமைகளை மீறுவதாக தோன்றினால் நீதிமன்றங்களில் இது விவாதிக்க படலாம்.
- உச்சநீதிமன்றத்தின் கூற்றுப்படி, 12 வது பிரிவின் கீழ் 'மாநிலம்' என்பது ஒரு தனியார் அமைப்போ அல்லது ஒரு மாநிலங்களின் கீழ் பணிபுரியும் நிறுவனமோ என அனைத்தும் அடங்கும்.

அடிப்படை உரிமைகளுடன் பொருந்தா சட்டங்கள்

- எந்தவொரு அடிப்படை உரிமைகளுக்கும் முரணான அல்லது இழிவுபடுத்தும் அனைத்து சட்டங்களும் செல்லாது என்று பிரிவு 13 அறிவிக்கிறது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், இது நீதித்துறை மறுஆய்வு கோட்பாட்டை வெளிப்படையாக வழங்குகிறது எனலாம்.
- உச்சநீதிமன்றம் (பிரிவு 32) மற்றும் உயர் நீதிமன்றங்கள் (பிரிவு 226) எந்தவொரு அடிப்படை உரிமைகளுக்கும் முரணான அடிப்படையில் ஒரு சட்டத்தை அரசியலமைப்பிற்கு அப்பாற்பட்டது மற்றும் செல்லாது என்று அறிவிக்க முடியும்.
- பிரிவு 13 இல் உள்ள 'சட்டம்' என்ற சொல் பின்வருமாறு விளக்கப்பட்டுள்ளது:
  - பாராளுமன்றம் அல்லது மாநில சட்டமன்றங்களால் இயற்றப்பட்ட நிரந்தர சட்டங்கள்;
  - ஜனாதிபதி அல்லது மாநில ஆளுநர்களால் வழங்கப்பட்ட அவசர சட்டங்கள் போன்ற தற்காலிக சட்டங்கள்;

- ஒழுங்கு, துணை சட்டம், விதி, ஒழுங்குமுறை அல்லது அறிவிப்பு போன்ற பிரதிநிதித்துவ சட்டத்தின் (சட்டரீதியான சட்டம்) இயல்பான சட்டரீதியான கருவிகள்;
- சட்டத்தின் அல்லாத சட்ட ஆதாரங்கள், அதாவது, சட்டத்தின் சக்தியைக் கொண்ட தனிப்பயன் அல்லது பயன்பாடு.

- எனவே, ஒரு சட்டம் மட்டுமல்ல, மேற்கூறியவற்றில் ஏதேனும் ஒன்று அடிப்படை உரிமையை மீறுவதாக நீதிமன்றங்களில் நிறைவேற்றப்படுமானால், அது செல்லாது என அறிவிக்கப்படலாம்.
- சட்டமன்றத்திலோ அல்லது நாடாளுமன்றத்திலோ ஒரு மசோதாவை பெரும்பான்மையுடன் நிறைவேற்றுவது சட்டம் எனப்படும். விதி 13-ன் படி அடிப்படை உரிமைகளுக்கு முரணாக (அ) மீறுமாறு சட்டம் இயற்றப்பட்டால் அது செல்லாததாகும்.
- கேசவானந்த பாரதி வழக்கில் 1973ல் நாடாளுமன்றம் இந்திய அரசியல் அமைப்பு சட்டத்தின் அடிப்படை கட்டமைப்பை (Basic structure of the constitution) மாற்றாமல் அடிப்படை உரிமைகளில் மாற்றம் செய்யலாம் என்று தீர்ப்பளித்தது.

சமத்துவ உரிமை (விதி 14-18)

4. தீண்டாமை ஒழிப்பு

- விதி 17 'தீண்டாமையை' ஒழிக்கிறது மற்றும் அதன் நடைமுறையை எந்த வடிவத்திலும் தடை செய்கிறது. தீண்டாமையால் எழும் எந்தவொரு இயலாமையையும் அமல்படுத்துவது சட்டத்தின்படி தண்டனைக்குரிய குற்றமாகும்.
- 1976 ஆம் ஆண்டில், தீண்டாமை (குற்றங்கள்) சட்டம், 1955 விரிவாக திருத்தப்பட்டு, குடியியல் உரிமைகள் பாதுகாப்பு சட்டம், 1955 என மறுபெயரிடப்பட்டது.
- அரசியலமைப்பின் 17வது பிரிவின் மூலம் தீண்டாமையை ஒழிப்பதன் காரணமாக ஒரு நபருக்கு கிடைக்கும் எந்தவொரு உரிமையும் இந்தச் சிவில் சட்டம் உரிமையை வரையறுக்கிறது.
- 'தீண்டாமை' என்ற சொல் அரசியலமைப்பிலோ அல்லது சட்டத்திலோ வரையறுக்கப்படவில்லை. எவ்வாறாயினும், மைசூர் உயர்நீதிமன்றம் 17வது பிரிவின் பொருள் தீண்டத்தகாதது என்பது அதன் நேரடி அல்லது இலக்கண அர்த்தத்தில் அல்ல, மாறாக 'இது நாட்டில் வரலாற்று ரீதியாக வளர்ந்ததைப் போன்ற நடைமுறை' என்று கூறியது.
- இது சில சாதிகளில் பிறந்த காரணத்தால் சில வகுப்பு நபர்கள் மீது சுமத்தப்பட்ட சமூக குறைபாடுகளைக் குறிக்கிறது. எனவே, இது ஒரு சில நபர்களின் சமூக புறக்கணிப்பு அல்லது மத சேவைகளில் இருந்து விலக்குதல் போன்றவற்றை உள்ளடக்காது.
- குடியியல் உரிமைகள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் (1955) கீழ், தீண்டாமையின் அடிப்படையில் செய்யப்படும் குற்றங்களுக்கு ஆறு மாதங்கள் வரை சிறைத்தண்டனை அல்லது 500 ரூபாய் அபராதம் விதிக்கப்படும்.

5. பட்டங்களை ஒழித்தல்

விதி 18-ன் தொடர்பான நான்கு விதிகள்:

- குடிமகனாகவோ அல்லது வெளிநாட்டவராகவோ எந்தவொரு பட்டத்தையும் (இராணுவ அல்லது கல்வி வேறுபாடு தவிர) வழங்குவதை இது தடை செய்கிறது.
- இந்திய குடிமகன் எந்தவொரு வெளிநாட்டு மாநிலத்திலிருந்தும் எந்தவொரு பட்டத்தையும் ஏற்றுக்கொள்வதை இது தடைசெய்கிறது.
- அரசின் கீழ் வேலையில் இருக்கும் வெளிநாட்டினர் ஜனாதிபதியின் அனுமதியின்றி வெளிநாட்டிலிருந்து எந்தவொரு பட்டத்தையும் ஏற்க முடியாது.
- எந்தவொரு குடிமகனும் மற்றும் அரசின் கீழ் வேலையில் அயல்நாடுகளை சேர்ந்தவர்களும் பதவிக்காலத்தில் வெளிநாடுகளில் இருந்து ஜனாதிபதியின் அனுமதியின்றி ஆதாயம் தரும் வகையில் ஊதியமோ அல்லது பதவியோ பெறுவதையும் இது தடை செய்கிறது.

சுதந்திர உரிமை (விதி 19-22)

1. ஆறு உரிமைகளைப் பாதுகாத்தல்

- விதி 19 அனைத்து குடிமக்களுக்கும் ஆறு உரிமைகளை உத்தரவாதம் செய்கிறது. அவையாவன:
  - பேச்சு மற்றும் கருத்துச் சுதந்திரத்திற்கான உரிமை.
  - அமைதியாகவும் ஆயுதமின்றியும் ஒன்றுகூடுவதற்கான உரிமை.
  - சங்கங்கள் அல்லது தொழிற்சங்கங்கள் அல்லது கூட்டுறவு சங்கங்களை உருவாக்குவதற்கான உரிமை.
  - இந்தியாவின் பகுதி முழுவதும் சுதந்திரமாக செல்ல உரிமை.
  - இந்தியாவின் எந்தப் பகுதியிலும் வசிப்பதற்கும் மற்றும் குடியேறுவதற்கும் உரிமை.
  - எந்தவொரு தொழிலையும் பயிற்சி செய்வதற்கான உரிமை அல்லது எந்தவொரு தொழில், வர்த்தகம் அல்லது வணிகத்தையும் மேற்கொள்வதற்கான உரிமை.
- முதலில், விதி 19 இல் ஏழு உரிமைகள் இருந்தன. ஆனால், 1978 ஆம் ஆண்டின் 44ஆவது திருத்தச் சட்டத்தால் சொத்துக்களைப் பெறுவதற்கும், வைத்திருப்பதற்கும், விற்பதற்குமான சொத்துரிமை நீக்கப்பட்டது.

2. குற்றங்களுக்கான நம்பிக்கையை மதிக்கும் பாதுகாப்பு

குற்றம் சாட்டப்பட்ட நபருக்கு குடிமகன் அல்லது வெளிநாட்டவர் அல்லது ஒரு நிறுவனம் அல்லது ஒரு நிறுவனம் போன்ற சட்டபூர்வமான நபருக்கு தன்னிச்சையான மற்றும் அதிகப்படியான தண்டனைக்கு எதிராக 20 வது விதி பாதுகாப்பு அளிக்கிறது. இதில் மூன்று விதிகள் உள்ளன:

- நடைமுறையில் உள்ள சட்டத்தின்படி தண்டனை: குற்றம் நடைபெற்ற பொழுது எந்த சட்டம் நடைமுறையில் உள்ளதோ சட்டத்தின்படி தான் தண்டனை வழங்க வேண்டும்.
- இரட்டை இடர்: ஒரே குற்றத்திற்காக எந்தவொரு நபரும் ஒரு முறைக்கு மேல் வழக்குத் தொடரப்பட மாட்டார்கள்.

- சுய-குற்றச்சாட்டு இல்லை: எந்தவொரு குற்றத்திற்கும் குற்றம் சாட்டப்பட்ட எந்தவொரு நபரும் தனக்கு எதிராக சாட்சியாக இருக்க நிர்பந்திக்கப்பட மாட்டார்.

வாழ்க்கை மற்றும் தனிப்பட்ட சுதந்திரத்தின் பாதுகாப்பு (சரத்து - 21)

பிரிவு 21 சட்டத்தால் நிறுவப்பட்ட நடைமுறையின்படி தவிர எந்தவொரு நபரும் தனது வாழ்க்கையையோ அல்லது தனிப்பட்ட சுதந்திரத்தையோ இழக்கக்கூடாது என்று அறிவிக்கிறது. இந்த உரிமை குடிமக்களுக்கும் குடிமக்கள் அல்லாதவர்களுக்கும் கிடைக்கிறது.

வாழ்க்கை மற்றும் தனிப்பட்ட சுதந்திரத்தின் பாதுகாப்பு தொடர்பான முக்கிய சட்டங்கள்

- கோபாலன் வழக்கு - 1950
- மேனகா காந்தி வழக்கு - 1978

ஆரம்ப கல்வி கற்பதற்கான உரிமை - சரத்து 21A

- பிரிவு 21A, ஆறு முதல் பதினான்கு வயது வரையிலான அனைத்து குழந்தைகளுக்கும் அரசு நிர்ணயிக்கும் விதத்தில் இலவச மற்றும் கட்டாயக் கல்வியை அரசு வழங்கும் என்று அறிவிக்கிறது. எனவே, இந்த ஏற்பாடு தொடக்கக் கல்வியை மட்டுமே அடிப்படை உரிமையாக ஆக்குகிறது, உயர் அல்லது தொழில் முறை கல்வியாக அல்ல.
- இந்த விதி 2002 ஆம் ஆண்டின் 86வது அரசியலமைப்பு திருத்தச்சட்டத்தால் சேர்க்கப்பட்டது. இந்தத்திருத்தம் நாட்டின் இலக்கை அடைய ஒரு முக்கிய மைல்கல்லாகும்.
- 'அனைவருக்கும் கல்வி, அரசாங்கம் இந்த நடவடிக்கையை 'குடிமக்களின் உரிமைகள் என்ற அத்தியாயத்தில் இரண்டாவது புரட்சியின் விடியல்' என்று விவரித்தது.
- இந்த திருத்தத்திற்கு முன்பே, அரசியலமைப்பில் பகுதி IV இன் 45வது பிரிவின் கீழ் குழந்தைகளுக்கு இலவச மற்றும் கட்டாய கல்விக்கான ஏற்பாடு இருந்தது.
- இருப்பினும், ஒரு உத்தரவுக் கொள்கையாக இருப்பதால், அது நீதிமன்றங்களால் செயல்படுத்தப்படவில்லை. இப்போது, இது தொடர்பாக நீதித்துறை தலையீட்டிற்கான வாய்ப்பு உள்ளது.
- இந்ததிருத்தம் 45வது பிரிவின் விஷயத்தை வழிநடத்தும் கொள்கைகளில் மாற்றியது. இது இப்போது கூறுகிறது - 'அனைத்து குழந்தைகளுக்கும் ஆறு வயது பூர்த்தி செய்யும் வரை குழந்தை பருவபராமரிப்பு மற்றும் கல்வியை வழங்க அரசு முயற்சிக்கும்.' இது 51ஏ பிரிவின் கீழ் ஒரு புதிய அடிப்படைக் கடமையைச் சேர்த்தது.
- 'ஆறு முதல் பதினான்கு வயதுக்கு இடைப்பட்ட தனது குழந்தைக்கு அல்லது வார்க்கு கல்விக்கான வாய்ப்புகளை வழங்குவது இந்தியாவின் ஒவ்வொரு குடிமகனின் கடமையாகும்'.
- 2009-ல் கல்வி உரிமை பாதுகாப்புச் சட்டம் இயற்றப்பட்டு, 1-4-2010ல் நடைமுறைக்கு வந்தது.

கைது மற்றும் தடுப்புக் காவலுக்கு எதிரான பாதுகாப்பு- சரத்து 22

- பிரிவு 22 கைது செய்யப்பட்ட அல்லது தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ள நபர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கிறது.
- பாராளுமன்றத்தால் இயற்றப்பட்ட தடுப்பு சட்டங்கள்:
  - (a) தடுப்புச்சட்டம், 1950. 1969இல் காலாவதியானது.
  - (b) உள்நாட்டு பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் பராமரிப்பு (MISA), 1971. 1978இல் ரத்து செய்யப்பட்டது.
  - (c) அந்நிய செலாவணி பாதுகாப்பு மற்றும் கடத்தல் நடவடிக்கைகளைத் தடுக்கும் சட்டம் (COFEPOSA), 1974.
  - (d) தேசிய பாதுகாப்பு சட்டம், 1980.
  - (e) அத்தியாவசிய பொருட்களின் சப்ளை பராமரித்தல் மற்றும் பராமரித்தல் தடுப்பு சட்டம் (PBMSECA), 1980.
  - (f) பயங்கரவாத மற்றும் சீர்குலைக்கும் நடவடிக்கைகள் (தடுப்பு) சட்டம் (TADA), 1985. 1995இல் ரத்து செய்யப்பட்டது.
  - (g) போதை மருந்து மற்றும் சைக்கோட் ரோபிக் பொருட்களில் சட்டவிரோத போக்குவரத்தைத் தடுப்பது சட்டம் (PITNDPSA), 1988.
  - (h) பயங்கர வாத தடுப்புச்சட்டம் (PODA), 2002. 2004இல் ரத்து செய்யப்பட்டது.

சுரண்டலுக்கு எதிரான உரிமை (23-24)

- மனிதர்களை வியாபார பொருளாக கருதி விற்பது மற்றும் கட்டாய வேலை வாங்குவதை தடைசெய்தால் - ஷரத்து 23
- தொழிற்சாலைகளில் குழந்தைகளின் வேலைவாய்ப்பு தடை- ஷரத்து 24
- 1. மனிதர்களை வியாபார பொருளாக கருதி விற்பது மற்றும் கட்டாய வேலை வாங்குவதை தடை செய்தல்
  - பிரிவு 23 மனிதர்கள், பிச்சைக்காரர் (கட்டாய உழைப்பு) மற்றும் பிற ஒத்த கட்டாய உழைப்பை தடை செய்கிறது. இந்த விதிமுறையின் எந்தவொரு மீறலும் சட்டத்தின்படி தண்டனைக்குரிய குற்றமாகும்.
  - இந்த உரிமை குடிமக்களுக்கும் குடிமக்கள் அல்லாதவர்களுக்கும் கிடைக்கிறது. இது தனிநபரை அரசுக்கு எதிராக மட்டுமல்லாமல் தனியார் நபர்களிடமிருந்தும் பாதுகாக்கிறது.
  - 'ஆட்கடத்தல்' என்ற சொற்றொடர் பின்வருமாறு,
    - (a) ஆண்கள், பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகளை விற்பனை செய்வது மற்றும் வாங்குவது.
    - (b) விபச்சாரம் உட்பட பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகளில் ஒழுக்கக்கேடான கடத்தல்.
    - (c) தேவதாசிகள்
    - (d) அடிமைத்தனம் - இந்தச் செயல்களைத் தண்டிக்க, பாராளுமன்றம் ஒழுக்கக்கேடான கடத்தல் (தடுப்பு) சட்டத்தை 13,1956 உருவாக்கியுள்ளது.

2. தொழிற்சாலைகளில் குழந்தைகளின் வேலைவாய்ப்பு தடை.

- 14 வயதுக்கு உட்பட்ட குழந்தைகள் தொழிற்சாலை, சுரங்கம் அல்லது கட்டுமான பணி அல்லது ரயில்வே போன்ற அபாயகரமான செயல்களில் ஈடுபடுவதை 24வது பிரிவு தடை செய்ய வேண்டும். ஆனால், தீங்கற்ற அல்லது அப்பாவித்தனமான வேலைகளில் அவர்கள் வேலை செய்வதை அது தடை செய்யாது.
- குழந்தைத் தொழிலாளர் (தடை மற்றும் ஒழுங்கு முறை) சட்டம், 1986, இந்த வரிசையில் மிக முக்கியமான சட்டமாகும்.
  - கூடுதலாக, குழந்தைகளின் வேலைவாய்ப்பு சட்டம், 1938.
  - தொழிற்சாலைகள் சட்டம், 1948.
  - சுரங்கச்சட்டம், 1952.
  - வணிகக்கப்பல் சட்டம், 1958.
  - தோட்டத் தொழிலாளர் சட்டம், 1951.
  - மோட்டார் போக்குவரத்து தொழிலாளர்கள் சட்டம், 1951.
  - தொழிற்பழகுநர் சட்டம், 1961.
  - பீடி மற்றும் சுருட்டுத் தொழிலாளர் சட்டம், 1966 மற்றும் பிற ஒத்த செயல்கள் குறிப்பிட்ட வயதிற்குட்பட்ட குழந்தைகளுக்கு வேலை செய்வதை தடை செய்கின்றன.

மத சுதந்திரத்திற்கான உரிமை (25-28)

1. மனசாட்சியின் சுதந்திரம் மற்றும் சுதந்திரமான தொழில், பயிற்சி மற்றும் மதத்தை பரப்பதல்

25வது உறுப்புரையில், அனைத்து நபர்களும் மனசாட்சியின் சுதந்திரத்திற்கு சமமாக உரிமை பெற்றவர்கள், சுதந்திரமாக பிரச்சாரம் செய்யவும், மதத்தை பரப்பவும் உரிமை உண்டு என்று கூறுகிறது.

இவற்றின் தாக்கங்கள்:

- (a) மனசாட்சியின் சுதந்திரம்: ஒரு தனி நபரின் உள் சுதந்திரம், கடவுள் அல்லது கடவுளுடனான தனது உறவை அவர் விரும்பும் வழியில் மாற்றுவதற்கான உள்ள சுதந்திரம்.
- (b) உரிமை: ஒருவரின் மத நம்பிக்கைகளை வெளிப்படையாகவும் சுதந்திரமாகவும் பிரகடனம் செய்வது.
- (c) நடைமுறைக்கான உரிமை: சமய வழிபாடு, சடங்குகள், மற்றும் நம்பிக்கைகள் மற்றும் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தல்.
- (d) மத நம்பிக்கைகளை பரப்புவதற்கான உரிமை: ஒருவரின் மத நம்பிக்கைகளை பிறருக்கு பரப்பதல் அல்லது ஒரு மதத்தின் கோட்பாடுகளை விளக்குதல். ஆனால், மற்றொருவரைத் தன் சொந்த மதத்திற்கு மாற்றும் உரிமை இதில் இல்லை.

2. சமய அலுவல்களை நிர்வகிப்பதற்கான சுதந்திரம்

- உறுப்புரை 26 இன் படி, ஒவ்வொரு மதப்பிரிவு அல்லது அதன் பிரிவு பின்வரும் உரிமைகளைக் கொண்டிருக்கும்:
  - (a) சமய மற்றும் தர்ம நோக்கங்களுக்காக நிறுவவும் மற்றும் பராமரிக்கவும் உரிமை
  - (b) மதம் தொடர்பான விஷயங்களில் தனது சொந்த விவகாரங்களை நிர்வகிக்கும் உரிமை
  - (c) அசையாச் சொத்துக்களைச் சொந்தமாகக் கொண்டு, பெறுவதற்கான உரிமை

(d) சட்டத்திற்கிணங்க அத்தகைய சொத்தின் நிருவகிக்க உரிமை.

- உறுப்புரை 25 தனிநபர்களின் உரிமைகளை உத்தரவாதப்படுத்துகின்றது, அதே வேளையில் 26 ம் உறுப்புரை மத பிரிவுகள் அல்லது அவற்றின் பிரிவுகளின் உரிமைகளை உத்தரவாதமளிக்கிறது.

3. ஒரு மதத்தை மேம்படுத்த வரி விதிப்பில் இருந்து சுதந்திரம்

- எந்த ஒரு குறிப்பிட்ட மதத்தை மேம்படுத்த அல்லது பராமரிக்க எந்த ஒரு நபரும் வரி செலுத்த கட்டாயப்படுத்தப்படக் கூடாது என்று 27 வது விதி குறிப்பிடுகிறது.
- வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், அரசு குறிப்பிட்ட மதத்தை மேம்படுத்த அல்லது பராமரிக்க வரி மூலம் வசூலிக்கப்பட்ட பொதுப் பணத்தைச் செலவிடக் கூடாது.
- இந்த விதி, ஒரு மதத்தை மற்ற மதத்தினருக்கு ஆதரவாக, அரசு ஆதரிக்கவும் தடை விதிக்கிறது. அதாவது, இந்த வரிகளை அனைத்து மதங்களையும் மேம்படுத்த அல்லது பராமரிக்க பயன்படுத்தலாம்.
- இந்த விதி ஒரு வரி விதிப்பதை மட்டுமே தடை செய்ய வேண்டும், கட்டணம் அல்ல. இதற்குக் காரணம், ஒரு கட்டணத்தின் நோக்கம் மத நிறுவனங்களின் மதச்சார்பற்ற நிர்வாகத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதே தவிர, மதத்தை ஊக்குவிப்பது அல்லது பராமரிப்பது அல்ல. இதனால், யாத்ரீகர்கள் சில சிறப்பு சேவை அல்லது பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை வழங்க ஒரு கட்டணம் விதிக்கப்படலாம்.

4. மத போதனையில் கலந்து கொள்ள சுதந்திரம்

- உறுப்புரை 28 ன் கீழ், அரசு நிதியிலிருந்து முழுமையாகப் பேணப்படும் எந்தவொரு கல்வி நிறுவனத்திலும் சமயக் கட்டளை எதுவும் வழங்கப்படுதல் கூடாது.
- இந்த ஏற்பாடு, அரசு நிர்வகிக்கும் கல்வி நிறுவனத்திற்குப் பொருந்தாது, ஆனால் அத்தகைய நிறுவனத்தில் மத போதனையை வழங்க வேண்டிய எந்த அறக்கட்டளை அல்லது அறக்கட்டளையின் கீழ் நிறுவப்படும்.
- மேலும், மாநில அரசால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட கல்வி நிறுவனங்களில் அல்லது மாநில நிதியிலிருந்து உதவி பெறும் எந்த ஒரு கல்வி நிறுவனத்திற்கும் பாதுகாவலரின் ஒப்புதல் இல்லாமல் எந்த மத போதனை அல்லது வணக்க வழிபாடும் செய்ய வேண்டிய தேவை இல்லை.

பண்பாடு மற்றும் கல்வி உரிமைகள்:

- இந்தியாவின் மதம், சமயம், மொழி மற்றும் பண்பாடு அடிப்படையிலான, சிறுபான்மையினர் குழுக்கள் அல்லது பிரிவினருக்கு அரசமைப்பின் மூலம் இந்த அரசியல் சாராத உரிமைகள் வழங்கப்படுகின்றன.
- எந்த குடிமகனும் அரசு நடத்தும் அல்லது அரசின் நிதியுதவி பெறும் கல்வி நிறுவனங்களில் கல்வி பெறுவதற்கு உரிமையுண்டு என்பதனை மறுக்க இயலாது. இந்த உரிமையை சாதி, மதம், இனம், பாலினம், நம்பிக்கை போன்றவற்றைக் காரணம் காட்டி மறுக்க இயலாது.

- குடிமக்கள் தாங்கள் விரும்பும் பள்ளிகள் அல்லது கல்லூரிகளில் கல்விகற்கும் உரிமை உள்ளது. எந்த ஒரு கல்வி நிறுவனமாவது இந்த அடிப்படையில் பாகுபாடு காட்டுமாயின் அரசின் நிதி உதவி அந்தக்கல்விநிறுவனத்திற்கு மறுக்கப்படும்.
- மேலும் இந்த சிறுபான்மை கல்விநிறுவனங்கள் எவ்விதமான கல்வி முறையை பின்பற்ற வேண்டும் என்பதனை அரசு வலியுறுத்த முடியாது. அந்தக் கல்வி நிறுவனங்களை அவரவர்களது பண்பாட்டினை பாதுகாக்கும் வகையில் செயலாற்ற அனுமதிக்க வேண்டும்.

சரத்து- 29

- சிறுபான்மையினர் நலனுக்கு பாதுகாப்பு வழங்குகிறது.
- சிறுபான்மையினர் (Minorities) தனது எழுத்து, மொழி, பண்பாடு, மதச்சின்னம் ஆகியவற்றை பேணி பாதுகாக்கும் உரிமைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது.

சரத்து -30

சிறுபான்மையினர் கல்வி நிறுவனங்களை நிறுவி, நிர்வகிக்கும் உரிமைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது.

சொத்து உரிமை

சரத்து-31

- இந்திய அரசமைப்பு சொத்து உரிமையை அடிப்படை உரிமையில் இருந்து நீக்கியது. 1977-ஆம் ஆண்டு 44-வது அரசமைப்பு சட்டதிருத்தம் மூலம் சொத்துரிமை நீக்கம் மேற்கொள்ளப்பட்டது, எனினும் சொத்துரிமை என்பது விதி 300 (A)யில் சாதாரண உரிமையாக வழங்கப்பட்டுள்ளது.
- இதன்படி சட்டத்தினால் வழங்கப்பட்ட யாருடைய சொத்துரிமையையும் மறுக்க இயலாது என கூறப்பட்டுள்ளது. ஆகவே சொத்துரிமை தற்பொழுது சட்ட அங்கீகாரம் உள்ளதாக விளங்குகிறது.
- இன்றைய குடிமைச் சமூகத்தில் வலியுறுத்தியோ அல்லது அதிகாரப்படுத்தியோ, சொத்துக்களை கையகப்படுத்தும் முறை குறைக்கப்பட வேண்டும். எனினும் சூழ்நிலையின் காரணமாக அல்லாமல் வலிமையைப் பயன்படுத்தி மக்களின் சொத்துகளை கையகப்படுத்துவதை செய்யக் கூடாது.
- அரசு பல நேரங்களில் பெரிய தொழிலதிபர்களுக்கு முகவர்களாகவும், இடைத்தரகர்களாகவும் செயல்படாமல் விவசாயிகளின் உறுதியான சொத்துரிமைக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும்.

சரத்து -31A

நில சொத்துக்கள் முதலியவற்றை கையகப்படுத்துவதற்கு சட்டத்தில் அளிக்கப்பட்டுள்ள பாதுகாப்பு உரிமை பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது.

சரத்து- 31B

நிலச்சீர்திருத்தம், ஜமீன்தாரி முறை உள்ளிட்ட பல்வேறு வகையான சட்டங்கள் (ம) விதிகள் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது.

சரத்து- 31B

நிலச்சீர்திருத்தம், ஜமீன்தாரி முறை உள்ளிட்ட பல்வேறு வகையான சட்டங்கள் மற்றும் விதிகள் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது.

சரத்து-31C

குறிப்பிட்ட அரசுக்கு வழிகாட்டும் நெறிமுறைக் கோட்பாடுகளை செயல்படுத்தும் சட்டங்களுக்கான பாதுகாப்புகள் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது.

அரசியலமைப்புக்குட்பட்டு தீர்வு காணும் உரிமை (சட்டப்பிரிவு-32)

- நீதிமன்ற முத்திரையுடன், நீதிமன்றத்தால் வெளியிடப்படும் கட்டளை அல்லது ஆணை நீதிப்பேராணை எனப்படும். இது சில சட்டங்களை நிறைவேற்றாமல் தடைசெய்ய, நீதிமன்றத்தால் வெளியிடப்படும் ஆணையாகும்.
- உச்சநீதிமன்றம் மற்றும் உயர்நீதி மன்றங்கள் இரண்டுமே ஐந்து வகையான நீதிப்பேராணைகளை வெளியிட அதிகாரம் பெற்றுள்ளன.
- அவை
  - ஆட்கொணர்வு நீதிப்பேராணை,
  - கட்டளையுறுத்தும் நீதிப்பேராணை,
  - தடையுறுத்தும் நீதிப்பேராணை,
  - ஆவணக்கேட்பு நீதிப்பேராணை,
  - தகுதிமுறை வினவும் நீதிப்பேராணை ஆகியனவாகும்.
- இது போன்ற ஆணைகளை வெளியிட்டு மக்களின் உரிமைகளைக் காப்பதினால் உச்சநீதிமன்றம் 'அரசியலமைப்பின் பாதுகாவலன்' என அழைக்கப்படுகிறது.
- Dr. B.R. அம்பேத்கரின் கூற்றுப்படி அரசியலமைப்பு சட்டப்பிரிவு 32, இந்திய அரசியலமைப்பின் 'இதயம் மற்றும் ஆன்மா' ஆகும்.

அ) ஆட்கொணர்வு நீதிப்பேராணை (Habeas Corpus)

சட்டத்திற்கு புறம்பாக ஒருவர் கைது செய்யப்படுவதிலிருந்து இது பாதுகாக்கிறது.

ஆ) கட்டளையுறுத்தும் நீதிப்பேராணை, (Mandamus)

மனுதாரர் சட்ட உதவியுடன் தனது மனுதொடர்பான பணியினைச் சம்மந்தப்பட்ட துறையிலிருந்து நிறைவேற்றிக் கொள்ள முடியும்

இ) தடையுறுத்தும் நீதிப்பேராணை (Prohibition)

ஒரு கீழ்நீதிமன்றம் தனது, சட்ட எல்லையைத் தாண்டி செயல்படுவதைத் தடுக்கிறது.

ஈ) ஆவணக் கேட்பு நீதிப்பேராணை (Certiorari)

உயர்நீதிமன்றம், ஆவணங்களை நியாயமான பரிசீலனைக்கு தனக்கோ அல்லது உரிய அதிகாரிக்கோ அனுப்பச் செய்ய கீழ்நீதிமன்றங்களுக்கு இடம் ஆணையாகும்.

உ) தகுதிமுறை வினவும் நீதிப்பேராணை (Quo-Warranto)

இப்பேராணை சட்டத்திற்குப் புறம்பாக, தகாத முறையில் அரசு அலுவலகத்தைக் கைப்பற்றுவதை தடை செய்கிறது.

சரத்து-33**ஆயுத படைகள்**

முப்படை வீரர்கள், காவல்துறை, உளவுத்துறை ஆகியோரின் கடமை நிறைவேற்றம், ஒழுங்கு பராமரிப்பு ஆகியவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு அவர்களுக்கான அடிப்படை உரிமைகளை மாற்றியமைக்க நாடாளுமன்றம் அதிகாரம் பெற்றுள்ளது.

சரத்து-35

அடிப்படை உரிமைகளுக்கு மேலும் செயல்திறன் அல்லது செயலூக்கம் அளிப்பதற்காக நாடாளுமன்றம் சட்டம் இயற்றலாம் எனக் குறிப்பிடுகிறது.

சரத்து-35A

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம், பிரிவு 35A (Article 35A) ஜம்மு காஷ்மீர் மாநிலத்தில் வாழ்பவர்களில் நிரந்தர குடியிருப்பாளர்கள் யார் என்பதை வரையறுக்கவும், நிரந்தர குடியிருப்பாளர்களுக்கு அரசுத் துறைகளில் வேலைவாய்ப்பு, அரசு உதவித் தொகைகள் வழங்குதல் மற்றும் அசையாச் சொத்துகள் வாங்குவது மற்றும் விற்பது போன்ற இனங்களில் தீர்மானம் செய்ய, இந்திய அரசியலமைப்பு சட்டப் பிரிவு 35ஏ ஜம்மு காஷ்மீர் சட்டமன்றத்திற்கு உரிமை வழங்கியுள்ளது.

- ஆகஸ்ட் 5, 2019 அன்று ஜம்மு காஷ்மீர் மறுசீரமைப்புச் சட்டத்தின்படி அரசியல் அமைப்புச் சட்டப் பிரிவு 35ஏ நீக்கப்பட்டது.

- இது இந்தியாவின் முழு அரசியலமைப்பையும் ஜம்மு காஷ்மீர் மாநிலத்திற்கு பொருந்தும் வகையில் செய்தது.

அடிப்படை உரிமைகள் குறித்த முக்கியத்துவம் வாய்ந்த வழக்குகள்**சங்கிரி பிரசாத் வழக்கு 1951**

- இவ்வழக்கு நாடாளுமன்றத்துக்கு அடிப்படை உரிமைகளைத் திருத்தும் உரிமை உண்டா என்பது பற்றியதாகும்.
- 1951ஆம் ஆண்டு சங்கிரி பிரசாத் வழக்கில் அடிப்படை உரிமைகளை திருத்தும் அதிகாரம் நாடாளுமன்றத்துக்கு உண்டு என்று தீர்ப்பளித்தது.

கோலக் நாத் வழக்கு 1967

1967ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற கோலக் நாத் வழக்கில் உச்சநீதிமன்றம் முந்தைய தீர்ப்புகளைத் தள்ளுபடி செய்து விட்டு நாடாளுமன்றத்துக்கு அரசியலமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்தும் அதிகாரமில்லை என்று தீர்ப்பை வழங்கியது.

24 வது சட்டத்திருத்தம்

1971ஆம் ஆண்டு கொண்டு வரப்பட்ட 24வது சட்டத்திருத்தம் அரசியலமைப்புத் திருத்தத்தின் மூலம் சில அடிப்படை உரிமைகளை நீக்கம் செய்ய பாராளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் வழங்கியது.

கேசவனந்த பாரதி வழக்கு 1973

24வது சட்டத்திருத்தத்தை எதிர்த்து 1973ல் நடத்தப்பட்ட கேசவனந்த பாரதி வழக்கில் உச்சநீதிமன்றம், நாடாளுமன்றம் இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் அடிப்படைக் கட்டமைப்பை (Basic Structure of the Constitution) மாற்றாமல் அடிப்படை உரிமைகளில் மாற்றம் செய்யலாம் என்று தீர்ப்பளித்தது.

மினர்வா மில் வழக்கு 1980

- உச்சநீதிமன்றம் 1980ஆம் ஆண்டு மினர்வா மில் வழக்கில் அளித்த தீர்ப்பில் அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் வழிகாட்டு விதிகள், இவற்றைத் திருத்தும் அதிகாரம் நாடாளுமன்றத்துக்கு இல்லை என்று தீர்ப்பளித்தது.

- உச்ச நீதிமன்றத்தின் நீதி புனராய்வு (Judicial Review) அதிகாரத்தை சட்டத் திருத்தத்தின் மூலம் எக்காரணம் கொண்டும் பறிக்க முடியாது என்று தீர்ப்பளித்தது.

அருணா செம்பக் வழக்கு (2011)

- இந்த வழக்கின் தீர்ப்பில், உச்ச நீதிமன்றம் அதைக் கூறியதாவது:
  - ஒவ்வொரு குடிமகனுக்கும் கண்ணியத்துடன் வாழவும் இறக்கவும் உரிமை உண்டு, வழிகாட்டுதல்களுடன் கருணைக்கொலையை அனுமதிக்கிறது.
  - கருணைக்கொலை தொடர்பான இந்தியாவின் சட்டங்களை சீர்திருத்த வேண்டிய அவசியம் உள்ளது என்றும் அது கூறியது.

அரசு நெறிமுறைக் கோட்பாடுகள்

அறிமுகம்

- அரசு நெறிமுறையுறுத்தும் கோட்பாடுகள், இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் பகுதி IV, விதி 36ல் இருந்து 51 வரை தரப்பட்டுள்ளது.
- இந்த கொள்கைகளை, நீதிமன்றத்தால் வலுக்கட்டாயமாகச் செயற்படுத்த முடியாது.
- ஆனால் இவை ஒரு நாட்டினை நிர்வகிக்க அவசியமானவை.
- சட்டங்களை உருவாக்கும் போது இந்தக் கோட்பாடுகளைப் பயன்படுத்த வேண்டியது அரசின் கடமையாகும்.
- சமுதாய நலனை மக்களுக்குத் தருவதே இதன் நோக்கமாகும்.
- இந்திய அரசியலமைப்பின் 'புதுமையான சிறப்பம்சம்' என டாக்டர். B.R. அம்பேத்கர் இதனை விவரிக்கிறார்.
- அரசு நெறிமுறைக் கோட்பாடுகள் அனைத்து குடிமக்களுக்கும் போதுமான சமூக பொருளாதார குறிக்கோள் மூலம் சமூக நலனை உருவாக்குகிறது.
- பெரும்பான்மையான நெறிமுறை கோட்பாடுகள் இந்திய அரசியல் அமைப்பு முறையில் குறிப்பிட்டுள்ள சமூக பொருளாதார நெறிகளை நிலைநாட்டுவதற்கு வழிகாட்டவல்ல கொள்கையாக திகழ்கிறது.
- மேலும் இக்கோட்பாடுகள் சமூக பொருளாதார, அரசியல் நீதி, கல்வி, நிர்வாகம், பண்பாடு, சர்வதேச அமைதி மற்றும் பாதுகாப்பு ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியுள்ளது.

DPSP இன் வகைப்பாடு:

- சமத்துவ கொள்கை - இக்கொள்கை சமத்துவம் என்ற கருத்தாக்கத்தை உடையது. மாநிலத்தில் சமூக மற்றும் பொருளாதார நீதியை வழங்குவதே இதன் நோக்கமாகும்.
  - விதி 38, விதி 39, விதி 39A, விதி 41, விதி 42, விதி 43A, விதி 46.
- காந்திய கொள்கை - இக்கொள்கை காந்திய சித்தாந்தத்தின் கருத்தாக்கத்தை உடையது. ஆதிதிராவிடர் மற்றும் பழங்குடியினர், கிராம பஞ்சாயத்து மேம்பாடு அதன் வளர்ச்சி, போதை பானங்களுக்கு தடை, இன்னபிறவற்றை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.
  - விதி 40, விதி 43, விதி 46, விதி 47, விதி 48.

- தாராளவாத-அறிவுசார்ந்த கொள்கை - இந்த கொள்கைகள் தாராளவாத கருத்து நோக்கம் உடையது, அது குடிமக்களின் அறிவை சார்ந்துள்ளது.

- விதி 44, விதி 45, விதி 48A.

விதி 36

இந்த பகுதியில், சூழல் வேறுவிதமாகத் தேவைப்படாவிட்டால், "அரசு" என்பது மூன்றாம் பாகத்தில் உள்ள அதே பொருளைக் கொண்டுள்ளது.

விதி 37

- அரசு நெறிமுறைக் கோட்பாடுகள் அரசாங்கத்தை கட்டுப்படுத்தாது.
- ஆனால் அரசாங்கம் சட்டம் இயற்றும் போது இதை கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்.
- அரசு நெறிமுறைக் கோட்பாட்டை நடைமுறைப்படுத்துவது குறித்த எந்தவொரு நீதிமன்றமும் கேள்வி எழுப்ப முடியாது.

விதி 38

- மக்களின் நல்வாழ்வை மேம்படுத்த அரசாங்கம் முயற்சிகளை ஏற்படுத்த வேண்டும் சமூக ஒழுங்கைப் பாதுகாக்க வேண்டும்.
- மாநில அரசு வருமானம் வசதிகள் திறமைகள் மற்றும் மக்கள் இடையே உள்ள பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகளை குறைக்க முயல வேண்டும்.

விதி 39

- சமூகத்தில் இருக்கும் மூலவளங்களை அனைவருக்கும் சமமாக பகிர்ந்து அளிக்க வேண்டும்.
- சமூகத்தின் வளங்களும் அதிகாரங்களும் ஒருவரிடம் குவிவதை தடுக்க வேண்டும்.
- சம வேலைக்கு சம ஊதியம்.
- குழந்தைகளின் ஆரோக்கியமான வளர்ச்சிக்கு வாய்ப்புகளை உருவாக்க வேண்டும்.

விதி 39 A

சமநீதி மற்றும் இலவச சட்ட உதவி வழங்க அரசு வழிவகை செய்ய வேண்டும்.

விதி 40

- அரசாங்கம் பஞ்சாயத்து ராஜ் அமைப்புகளை ஏற்படுத்த முயற்சிகள் மேற்கொள்ள வேண்டும்.
- 73வது அரசியலமைப்பு திருத்தச் சட்டம் 1993 மூலம் பஞ்சாயத்து ராஜ் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது.

விதி 41

- கல்வியின்மை வேலையின்மை முதுமை நோய் போன்ற காரணங்களால் வருவாய் ஈட்ட முடியாதவர்களுக்கு அரசாங்கம் நிதியுதவி வழங்க வேண்டும்.
- எடுத்துக்காட்டு தேசிய சமூக உதவித் திட்டம் 1995.

விதி 42

- வேலையாட்களுக்கு நியமனம் மற்றும் மனிதாபிமானம் உள்ள நிபந்தனை வழங்க வேண்டும்.
- மகப்பேறு உதவி வழங்க வேண்டும்.
- பேறுகால உதவிச் சட்டம்-1961 (6 மாதங்கள் (168 நாட்கள்)).

விதி 43

தனியார் பங்களிப்புடன் குடிசைத் தொழிலை மேம்படுத்த அரசாங்கம் வழிவகை செய்ய வேண்டும்.

விதி 43A

தொழிற்சாலை நிர்வாகத்தில் தொழிலாளர்கள் பங்கு கொள்ள அரசாங்கம் வழிவகை செய்ய வேண்டும்.

விதி 43B

கூட்டுறவு சங்கங்களை ஊக்குவித்தல்.

விதி 44

குடிமக்களுக்கான பொதுவான சிவில் சட்டம்.

விதி 45

- 6 முதல் 14 வயது வரை உள்ள குழந்தைகளுக்கு இலவச கட்டாயக் கல்வி வழங்க அரசாங்கம் வழிவகை செய்ய வேண்டும்.
- 1 முதல் ஆறு வயது வரை உள்ள குழந்தைகளை பேணி பாதுகாக்க வேண்டும்.

விதி 46

தாழ்த்தப்பட்ட மற்றும் பழங்குடியினர் பிற்படுத்தப்பட்டோர் இன் கல்வி மற்றும் பொருளாதார நிலையை மேம்படுத்த வேண்டும்.

விதி 47

- உடல் நலத்திற்கு ஊறு விளைவிக்கக் கூடிய மது மற்றும் போதைப் பொருட்கள் மற்றும் ஆபத்தான மருந்துகள் போன்றவற்றை அரசாங்கம் தடை செய்ய வேண்டும்.
- தேசிய போதைப் பொருள் ஆராய்ச்சி மையம் – லக்னோ.
- மக்களின் உடல் நலத்தை மேம்படுத்தி ஊட்டச்சத்தை வழங்க வேண்டும்.

விதி 48

- பசு பால் கொடுக்கும் உயிரினம் பாரம் சுமக்கும் உயிரினம் கன்றுகுட்டி போன்றவற்றை கொள்வதில் இருந்து பாதுகாக்க வேண்டும் மிருகவதை தடுப்பு சட்டம்-1960.
- வேளாண் துறையில் புதிய நவீன முறைகளை புகுத்த வேண்டும்.

விதி 48A

- சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு மற்றும் மேம்படுத்த அரசு வழிவகை செய்யவேண்டும்.
- வனம் மற்றும் வன விலங்குகளை பாதுகாக்க வழி வகை செய்ய வேண்டும்.
- 42 வது அரசியலமைப்பு திருத்தச் சட்டம் 1976 இப்படி சேர்க்கப்பட்டது.

எடுத்துக்காட்டு

- 1972 வனவிலங்கு பாதுகாப்பு சட்டம் குஜராத் கிர் தேசிய பூங்கா.
- 1973-புலி பாதுகாப்பு திட்டம்.
- 1974 நீர் பாதுகாப்பு திட்டம்.
- 1976-சமூக காடுகள் பாதுகாப்பு திட்டம்.
- 1980-வன பாதுகாப்பு சட்டம் (1988 திருத்தப்பட்டது).
- 1981-காற்று பாதுகாப்பு சட்டம்.
- 1986-சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு சட்டம்.
- 1992-யானைகள் பாதுகாப்பு திட்டம்.
- 2006-வன உரிமைச் சட்டம்.

விதி 49

பாரம்பரிய சின்னங்கள் தேசிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடங்கள் நினைவுச் சின்னங்கள் போன்றவற்றை அரசாங்க பாதுகாக்க வேண்டும்.

விதி 50

நிர்வாகத் துறையும் நீதித்துறையும் பிரிக்கவேண்டும்.

விதி 51

அரசாங்கம் உலக அமைதி மற்றும் பண்பாட்டு உறவை பாதுகாக்க வேண்டும் மேலும் எல்லை பிரச்சனைகளை அமைதியாக பேசி தீர்க்க வேண்டும்.

பகுதி IV க்கு வெளியே உள்ள கட்டளைகள்:

பகுதி IV இல் அடங்கியுள்ள கட்டளைகளைத் தவிர, வேறு சில கட்டளைகளும் அரசியலமைப்பின் பிற பகுதிகளில் உள்ளன.

அவை:

- பகுதி XVI இல் விதி 335- ஆதிதிராவிடர் மற்றும் பழங்குடியினர் சேவைகளுக்கான கோரிக்கைகள்: ஒன்றியம் அல்லது ஒரு மாநிலத்தின் அலுவல்கள் தொடர்பான சேவைகள் மற்றும் பதவிகளுக்கான நியமனங்களை உருவாக்குவதில், ஆதிதிராவிடர் மற்றும் பழங்குடியினர் மற்றும் பட்டியல் பழங்குடியினரின் கோரிக்கைகள், நிர்வாகத்தின் செயல்திறனைப் பராமரிப்பதில் கருத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டும்.
- பகுதி XVII-ல் விதி 350-A - தாய்மொழியில் அறிவுறுத்தல்: மொழியியல் சிறுபான்மை குழுக்களைச் சேர்ந்த குழந்தைகளுக்கு கல்வியின் முதன்மை கட்டத்தில் தாய்மொழியில் கற்பிப்பதற்கான போதுமான வசதிகளை வழங்குவது ஒவ்வொரு மாநிலத்தின் மற்றும் மாநிலத்திற்குள் உள்ள ஒவ்வொரு உள்ளூர் அதிகாரத்தின் கடமையாகும்.
- பகுதி XVII-ல் விதி 351- இந்தி மொழியின் வளர்ச்சி: இந்தி மொழியின் பரவலை ஊக்குவிப்பதும் அதை வளர்ப்பதும் யூனியனின் கடமையாக இருக்கும், இதனால் இது இந்தியாவின் கூட்டு கலாச்சாரத்தின் அனைத்து கூறுகளுக்கும் வெளிப்பாடு ஊடகமாக செயல்படும்.

1976 ஆம் ஆண்டின் 42 வது சட்டத்திருத்தம்

- 1976 ஆம் ஆண்டின் 42 ஆவது சட்டத்திருத்தம் நான்கு புதிய வழிநடத்துதல் கோட்பாடுகளை அரசு பட்டியலில் சேர்த்தது.
  - குழந்தைகளின் ஆரோக்கியமான வளர்ச்சிக்கான வாய்ப்புகளைப் பாதுகாத்தல் (விதி 39).
  - சம நீதியை ஊக்குவித்தல் மற்றும் ஏழைகளுக்கு இலவச சட்ட உதவிகளை வழங்குதல் (விதி 39A).
  - தொழில்களின் நிர்வாகத்தில் தொழிலாளர்களின் பங்கேற்பை உறுதி செய்ய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் (விதி 43A).
  - சுற்றுச்சூழலைப் பாதுகாத்தல் மற்றும் மேம்படுத்துதல் மற்றும் காடுகள் மற்றும் வனவிலங்குகளைப் பாதுகாத்தல் (விதி 48A).

1978 ஆம் ஆண்டின் 44 வது சட்டத்திருத்தம்

வருமானம், அந்தஸ்து, வசதிகள் மற்றும் வாய்ப்புகளில் உள்ள ஏற்றத்தாழ்வுகளைக் குறைக்க மாநிலங்கள் முயற்சி செய்யும் (விதி 38).

2002 ஆம் ஆண்டின் 86 வது சட்டம் திருத்தம்

- 2002 ஆம் ஆண்டின் 86 வது சட்டத்திருத்தம் 45வது விதியில் உள்ளதை மாற்றி 21ஆம் விதியின் கீழ் தொடக்கக் கல்வியை ஒரு அடிப்படை உரிமையாக மாற்றியது.
- திருத்தப்பட்ட உத்தரவு, அனைத்து குழந்தைகளுக்கும் ஆறு வயது பூர்த்திசெய்யும் வரை ஆரம்பகால குழந்தை பராமரிப்பு மற்றும் கல்வியை வழங்க வேண்டும்.

2011 ஆம் ஆண்டின் 97வது சட்டத்திருத்தம்

- 2011 ஆம் ஆண்டின் 97வது சட்டத்திருத்தம் கூட்டுறவு சங்கங்கள் தொடர்பான புதிய வழிநடத்துதல் கோட்பாட்டைச் சேர்த்தது.
- தன்னார்வ உருவாக்கம், தன்னாட்சி செயல்பாடு, ஜனநாயக கட்டுப்பாடு மற்றும் கூட்டுறவு சங்கங்களின் தொழில்முறை நிர்வாகத்தை ஊக்குவிக்க அரசுக்கு இது தேவைப்படுகிறது (விதி 43B).

அடிப்படைக் கடமைகள்

- 1950 ஜனவரி 26 முதல் நடைமுறைக்கு வந்த இந்திய அரசமைப்புச் சட்டத்தில் அடிப்படைக் கடமைகள் என்ற பகுதி இடம் பெற்றிருக்கவில்லை.
- 1976 ஆம் ஆண்டின் 42ஆவது திருத்தச் சட்டம் குடிமக்களின் சில பொறுப்புகளை நமது அரசியலமைப்பில் அடிப்படைக் கடமைகள் என்று சேர்த்தது.
- இந்தத் திருத்தம் அரசியலமைப்பில் பகுதி IVA என்ற புதிய பகுதியை சேர்த்தது. இந்த புதிய பகுதி ஒரு சட்டப்பிரிவு மட்டுமே கொண்டுள்ளது, இது 51A ஆகும், இது முதன் முறையாக குடிமக்களின் பத்து அடிப்படைக் கடமைகளை குறிப்பிட்டுள்ளது.

அடிப்படைக் கடமைகளின் பட்டியல்

- (a) ஒவ்வொரு இந்திய குடிமகனும் இந்திய அரசமைப்புச் சட்டத்தினை மதிப்பதுடன், அரசமைப்புச் சட்ட நிறுவனங்கள், இலட்சியம், தேசியக்கொடி மற்றும் தேசியகீதம் ஆகியவற்றையும் மதிக்க வேண்டும்.
- (b) விடுதலைப் போராட்டத்தின் போது புத்துணர்வளித்த உன்னதமான இலட்சியங்களை நினைவிற்கொண்டு பின்பற்ற வேண்டும்.
- (c) இந்தியாவின் இறயாண்மை, ஒற்றுமை மற்றும் ஒருமைப்பாட்டைப் பேணிப் பாதுகாக்க வேண்டும்.
- (d) தேவை ஏற்படின், நாட்டின் பாதுகாப்புப் பணியில் ஈடுபட்டு, நாட்டுப் பணியாற்ற வேண்டும்.
- (e) சமய, மொழி, மண்டல அல்லது பிரிவு வேறுபாடுகளைக் கடந்து இந்திய மக்கள் அனைவர் மனதிலும் சகோதரத்துவமும் இணக்கமும் ஏற்பட பாடுபட வேண்டும். பெண்களை இழிவு செய்யும் செயல்களை விட்டொழிக்க வேண்டும்.
- (f) நமது கூட்டுப் பண்பாட்டு மரபினைப் போற்றிப் பாதுகாக்க வேண்டும்.
- (g) காடுகள், ஏரிகள், ஆறுகள், விலங்கினங்கள் ஆகியவை உள்ளிட்ட புறச்சூழலைப் பாதுகாத்து மேம்படுத்துவதுடன் உயிரினங்கள் மீதும் கருணை காட்ட வேண்டும்.
- (h) அறிவியல் உணர்வு, மனிதநேயம், பகுத்தறிவு மற்றும் சீர்திருத்த உணர்வை வளர்க்க வேண்டும்.
- (i) பொதுச் சொத்துக்களைப் பாதுகாக்க வன்முறையை வெறுத்து ஒதுக்க வேண்டும்.
- (j) தனிப்பட்ட அளவிலும் கூட்டு செயற்பாட்டிலும் மிகச் சிறந்த நிலையை அடைய முயலுவதன் மூலமாக நாட்டின் மேம்பாட்டிற்கு முயல வேண்டும்.
- (k) 6 வயது முதல் 14 வயது வரை உள்ள குழந்தைகளின் பெற்றோர் அல்லது காப்பாளர் குழந்தைகளின் கல்விக்கான வாய்ப்புக்கு வகை செய்திடல் வேண்டும். (86 திருத்தச் சட்டப்படி 2002ல் அரசியலமைப்பில் சேர்க்கப்பட்டது).
  - அடிப்படைக் கடமைகள் ஸ்வரன் சிங் கமிட்டியின் பரிந்துரையின் படி அரசியலமைப்பில் சேர்க்கப்பட்டது.
  - நீதிபதி வர்மா கமிட்டி 1999 ஆம் ஆண்டு அடிப்படைக் கடமைகளை குடிமக்களுக்கு கற்பிப்பதை பற்றி அறிக்கை தர அமைக்கப்பட்டது.
  - இதன் அறிக்கை 2000ஆம் ஆண்டு சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. இந்த அறிக்கையில் கல்வி வழியில் அடிப்படைக் கடமைகளை கற்பிக்க பரிந்துரைத்தது.
  - 2003இல் உச்ச நீதிமன்றம் நீதிபதி வர்மா கமிட்டியின் பரிந்துரைகளை அமல்படுத்த மத்திய அரசை கேட்டுக் கொண்டது.